

РЕШЕНИЕ

№ 4995

гр. София, 28.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 01.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3402** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл.1 от ЗОДОВ във връзка с чл.4 от ЗОДОВ.

Ищецът [фирма] твърди, че в началото на 2017г. е обжалвал НП № F201618/12.03.2016г., издадено от ТД на НАП С., с което му е била наложено имуществена санкция в размер на 17 100 лева, като въз основа на подадена жалба в РС е образувано НАХД № 11441/2017г. Излагат се съображения, че дружеството е представлявано от редовно упълномощен адвокат, на който е заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1500 лева. Сочи се, че решението на СРС е обжалвано пред АССГ, като с решението е отменено НП, по което дело дружеството отново е представлявано от упълномощен адвокат, на който е платена сумата от 1500 лева. Ищецът излага съображения, че съгласно задължителните указания по т.7 от Тълкувателно постановление от 19.05.2015г., постановено по т.дело № 2/2014г. от ОСГК на ВКС и I и II колегия на ВАС, делата по иски за вреди, произтичащи от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на длъжностните лица и административни дела с наказателен характер са подсъдни на гражданските съдилища, поради което предявеният в настоящето производство иск за вреди се явява допустим. Моли да се осъди ответника да заплати сумата в размер на 3000 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди.Претендира разноски в настоящето производство.

Ответникът – Национална агенция за приходите оспорва предявения иск по основание

и размер. Твърди, че исковата претенция е неоснователна и недоказана. Твърди, че от представените с настоящия отговор справки за изплатени доходи за периоди 2017г. и 2019г. на дружеството, в същите не се съдържа сума за изплатени доходи за 2017г.

СГП счита, че исковата молба е основателна, доказана и следва да бъде уважена.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, както и събраните по делото доказателства, намира следното:

С решение № 5271/2.8.2019 г., постановено по КНАХД № 11891/2018 г. на АССГ е отменено, по жалба на ищеца, наказателно постановление № F 201618/12.3.2016 г., с което му е била наложена глоба от 17100 лв. Решението е влязло в сила на 2.8.2019 г., доколкото е необжалваемо.

Представени са два договора за правна помощ – от 6.10.2017 г. и от 20.3.2019 г., видно от които ищецът се е задължил да заплати сумите от по 1500 лв. по всеки един от тях за представителство пред СРС и АССГ по обжалване на посоченото по-горе, отменено наказателно постановление. Представено е и пълномощно в полза на адв. Н. П. П. – съконтрагент по договора. Видно от протокола от проведеното по КНАХД № 11891/2018 г. на АССГ съдебно заседание от 29.3.2019 г., който протокол е качен в деловодната система на АССГ. Не са ангажирани доказателства от страна на ищеца /в съответствие с указаната му доказателствена тежест/ дали и по какъв начин е осъществявано процесуалното представителство пред СРС.

На следващо място, спорен е въпросът дали в действителност са заплатени уговорените възнаграждения за осъществяване на правна помощ и процесуално представителство.

Ответникът е представил справка за изплатените доходи на Н. П. П., от ищеца [фирма], за 2019 г., видно от която е заплатена сумата от 2000 лв. – доход от упражняване на свободна професия по чл. 29, ал. 1, т. 3 ЗДДФЛ.

Представена е и справка върху данните, подадени със справките по чл. 73, ал. 1 ЗДДФЛ за жалбоподателя, за периода 2009-2018 г., от която е видно, че не са декларирани изплатени доходи по правоотношения като процесното.

Ищецът представи такава справка за 2019 г., от която се установява, че е вписано изплащане на 2000 лв. от ищеца на жалбоподателя.

Ищецът е представил годишна данъчна декларация от 2018 г., видно от която е деклариран сумата от 1000 лв., доход от [фирма].

С оглед на така установеното и при съвкупната преценка на събраните доказателства съдът намира, че искът е основателен – налице са предпоставките на чл. 1, ал.1 ЗОДОВ а именно – наказателно постановление, което впоследствие е отменено с влязъл в сила акт; плащане на адвокатски възнаграждения, до претендирания размер –общо 3000 лв., именно за защита срещу това постановление. Ето защо следва да се присъди посочената сума.

По разноските. Предвид изхода на спора, както и предвид фактическата и правна сложност на делото ответникът следва да бъде осъден да заплати разноски в размер на 465 лв. /за държавна такса и адвокатско възнаграждение/.

Въз основа на тези мотиви съдът:

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Националната агенция по приходите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], следните суми: 3000 лв. заплатено адвокатско възнаграждение по НАХД № 11441/2017 г. на СРС и КНАХД № 11891/2018 г., , както и 465 лв.- разноси по това дело.

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ ПРЕД ВАС В 14- СРОК ОТ СЪОБЩЕНИЕТО ДО СТРАНИТЕ, ЧЕ Е ИЗГОТВЕНО.

СЪДИЯ: